

Economia

2011-10-03 13:43:44

Economia României se confruntă în prezent cu o criză structurală profundă, rezultat cumulativ al dezechilibrelor mostenite, pe care s-au suprapus inconsecvența măsurilor de reformă economică din perioada de tranziție.

După 1990, s-a accentuat caracterul de consum în economia românească, care poate fi ilustrat prin evoluția corelațiilor dintre principalele componente de utilizare ale produsului intern brut.

Relevanța pentru îngustarea considerabilă a capacității de modernizare a economiei este corelația relativ anormală dintre dinamica valorii adăugate brute și formarea brută de capital fix.

Deoarece în perioada 1990-98, producția agricolă nu a scăzut cu mai mult de 15% anual (1992) - în condiții de absorbție sporită de forța de muncă din sectoarele neagricole și de restrângere puternică a utilizării inputurilor intermediare - agricultura (implicit a sectorului primar) a fost singura ramură a economiei naționale care a marcat o creștere a valorii adăugate brute. Pe această bază a crescut ponderea sectorului primar în economia națională.

Datorită decapitalizării persistente a agenților economici, fenomenul de destructurare asimetrică din economia agroalimentară a produs, practic, o așa-numită dublă 'fractură': pe de o parte, între producția vegetală și cea animală, în interiorul agriculturii; pe de altă parte, între producția agricolă și industria alimentară.

În același timp, analiza structurii sectoriale a valorii adăugate brute releva faptul că, practic, în toate regiunile, ponderile sectorului primar (agricultura plus silvicultura și piscicultura) sunt inferioare celor din sectorul secundar (industrie plus construcții), de așa natură încât raporturile dintre cotele sectoriale ale VAB sunt exclusiv subunitare. Aceste cifre reflectă nivelul foarte scăzut de productivitate a muncii agricole, datorat slabei înzestrări tehnice, a fărâmișării suprafețelor agricole, a managementului inexistent în exploatarea privată.

Unul dintre fenomenele negative, prezente în agricultura României în anii de până acum, este utilizarea din ce în ce mai redusă a serviciilor de mecanizare, hidroameliorative sau de reproducție și selecție. Ponderea valorii serviciilor pentru agricultură în producția agricolă este foarte mică. Între cauzele acestei stări de lucruri sunt: lipsa capitalului, accesul diferit al producătorilor agricoli la mijloace de mecanizare, destructurările în organizarea serviciilor, lipsa consultanței de specialitate. Ca urmare, sunt necesare acțiuni de dezvoltare a serviciilor corespunzătoare.

Creșterea ponderii agriculturii în populația activă ocupată (cu 9,3 puncte procentuale) și în valoarea adăugată brută (cu 4,9 puncte procentuale) conferă tranziției economiei românești trăsătura unui început de reagrărire, cu implicații nefavorabile asupra trendului productivității sociale a muncii (sunt de observat diminuări sensibile ale ponderii agriculturii în stocul de capital fix și investiții).

Capacitatea de dezvoltare a localității este determinată în primul rând de potențialul turistic. Comuna Saschiz se detașează prin trăsături aparte. Datorită importanței monumentelor sale de arhitectură, comuna a fost inclusă pe lista de fortificații sătești din patrimoniul UNESCO în anul 1999, alături de alte șase obiective românești. Satele cu biserici fortificate din Transilvania reprezintă o imagine vie a peisajului cultural al sudului Transilvaniei. Cele șapte sate înscrise pe Lista Patrimoniului Mondial sunt caracterizate de un sistem propriu de cultivare a pământului, model de așezare și organizare a gospodăriilor țărănești pastrate din Evul Mediu târziu, marcate de către bisericile fortificate care ilustrează perioadele arhitecturale cuprinse între secolele XIII și XVI.

Principalele ramuri economice sunt: industria (prelucrarea

lemnului), agricultura, silvicultura si exploatarile forestiere si serviciile (cu tendinta crescatoare in domeniul turismului).

Dezvoltarea sectorului intreprinderilor mici si mijlocii este deosebit de importanta deoa-rece pe de o parte, in prezent este principala sursa de locuri de munca, iar pe de alta parte prin intermediul lor se creeaza o cultura a competitiei bazata pe flexibilitate si productivitate.